

מדינת ישראל
משרד המשפטים
 חיפה

מס' תיק: 8/87/2022

מפקח על רישום מקרקעין
בسمכות שופט בית משפט שלום
לפי סעיף 74 לחוק המקרקעין

בפני כבוד המפקחת על רישום מקרקעין
יעל ליבוביץ

תובעים	שם המקרקעין כתובת טלפון	מספר תיק
1	רובה גריgori, ת.ז. XXXXX חיים הוז, 3, חיפה טל: ██████████ דואיל ██████████	
2	לויון אלון, ת.ז. XXXXX חיים הוז, 3, חיפה	
3	חווט נאור, ת.ז. XXXXX חיים הוז, 3, חיפה	
4	הראל לילין, ת.ז. XXXXX חיים הוז, 3, חיפה	
5	אברבנאל יעקב, ת.ז. XXXXX חיים הוז, 3, חיפה	
6	בן שושן רחל, ת.ז. XXXXX חיים הוז, 3, חיפה	
7	ספר אפרת נתע, ת.ז. XXXXX חיים הוז, 3, חיפה	
8	ברונפלד ניקול מרימ, ת.ז. XXXXX חיים הוז, 3, חיפה	
9	ראובני עומר, ת.ז. XXXXX חיים הוז, 3, חיפה	
10	שקד ויינברג ענת, ת.ז. XXXXX חיים הוז, 3, חיפה	
11	וינשטיין יובל, ת.ז. XXXXX חיים הוז, 3, חיפה	
12	יחיה עופר, ת.ז. XXXXX חיים הוז, 3, חיפה	

מדינת ישראל
משרד המשפטים
 חיפה

מס' תיק: 8/87/2022

מפקח על רישום מקרקעין
בسمכות שופט בית משפט שלום
לפי סעיף 74 לחוק המקרקעין

ברויט פולק שרון, ת.ז. XXXXX חיים הוז, 3, חיפה	13
קובדה נירה, ת.ז. XXXXX חיים הוז, 3, חיפה	14
בריקר רגינה, ת.ז. XXXXX חיים הוז, 3, חיפה	15
טקציב מרינה, ת.ז. XXXXX חיים הוז, 3, חיפה	16
לנגנות חייה דינה, ת.ז. XXXXX חיים הוז, 3, חיפה	17
דמשק נלי, ת.ז. XXXXX חיים הוז, 3, חיפה	18
פוקס אלכסנדר, ת.ז. XXXXX חיים הוז, 3, חיפה	19
עו"ז רבקה, ת.ז. XXXXX חיים הוז, 3, חיפה	20
בן חיים דוד, ת.ז. XXXXX חיים הוז, 3, חיפה	21

●

נד'

נתבעת
נכיגות הבית המשותף ברוח' חיים הוז 3 חיפה
ע"י קטיה מניס, טל': [REDACTED] – [REDACTED]
עדיה קיש, טל': [REDACTED]

פסק דין

1. מהו הרוב הדרוש לשם קבלת החלטה בדבר הפקת שירותים שמירה לבית, זו השאלה המונחת להכרעתו.

2. הבית מושא היליך נמצא ברח' חיים ה'ז, חיפה ומצווה כגוש 11203 חלקה 34 (להלן: "הבית/הבית המשותף") התובעים, כולם או חלקם, הם בעלי דירות בבית, והנתבעת היא נציגות הבית המשותף המכנהת בתפקיד החל מיום 2.8.2021.

תמצית טענות התביעה –

3. עסקין בבית בן 16 קומות המכיל 64 דירות אשר בינויו הסתיימה בשלבי שנת 1985. הבית מכיל חניונים תת קרקעיים ולובי. לבית קיימות 6 כניסה: כניסה ראשית בקומת הקרקע אליה ניתן להיכנס רק באמצעות אינטרוקום או צייף אישי. בקומה זו ממוקמת עמדת שומר; שלוש כניסה בקומת 1- דרכן ניתן להיכנס רק באמצעות צייף אישי, ושתי כניסה בקומת 2- דרכן ניתן להיכנס רק באמצעות צייף אישי. בכניסה לחניונים קיים מחסום חשמלי שנפתח רק באמצעות שלט או טלפון סלולרי. בחניון התת-קרקעי בקומת 2- חונים דיררי הבניין ודיררי הבניין הסמוך ברח' חיים ה'ז.

4. בבית קיימות 21 מצלמות אבטחה במעגל סגור. הללו ממוקמות בכניסה לבית, בקומות התת-קרקעות ומול כל מעלית בקומות קרקע, 1-, 2-.

5. הבית נמצא בשכונה טוביה בחיפה הנחנית ממוניטין של שכונה שקטה, בטוחה, סגורה ואין בה תנועה רבה או מרכזיים ציבוריים אליו מגיעים ממקומות כל חלקי העיר. לצד הבית קיים מרכז מסחרי אשר מרושת אף הוא במערכות אבטחה. שכונה אין גני ילדים ציבוריים או בתים ספר. בשכונה אין היסטוריה של אירועי אלימות, ונדליזם או עבירות רכוש. לא בבית מושא היליך ולא בבתים סמוכים.

6. הבית במצב תחזוקתי ירוד והוא סובל מנזילותמים בחניונים, חיפוי חיצוני מיושן ולא אחיד, ריצוף דהוי, קירות מתפוררים ומערכות כליליות הדורשות תחזקה וטיפול.

7. אין מחלוקת בין הצדדים כי בית קיימות שמירה מזה שנים רבות. לא ברור כיצד התקבלה ההחלטה על שכירת שירותים שמירה מלכתחילה והאם התקבלה כדין. הנתבעת לא צירפה כל החלטה ממנה ניתן ללמידה מהו המקור החוקי מכוחו החלו שירותים השמירה, ומתוי החלו. מכל מקום, ידוע כי בתחילת היקף השמירה היה 24/7, ולאחר התקבלה החלטה על העברת הטיפול בשמירה לחברת אחזקה בשם "יעדים", מה שהביאו לייקור לעומת השירותים ב-50%, וכפועל יוצא קיבלו בעלי הדירות בבית החלטה על צמצום היקף השמירה לטווח השעות 5:30 – 19:30 בימים א'-ו'. השמירה כוללת שומר בודד, מבוגר שאינו חמוש שניצב בכניסה לבניין. משמעות השינוי היא שימוש שישי בשעה 19:30 ועד يوم א' בשעה 5:30 וכן בכלليلת אין שירותים שמירה לבית, קרי, 10 שעות בכלليلת שואן מדווח באינטראס של שמירה על רכוש כי אם בקידום אינטראסים אישיים של מקצת הדירות דוגמת חלוקת עיתונים ליד הדלתות, קבלת חבילות וכיו'ב.

8. ביום 19.3.2015 התקבלה באסיפה הכללית החלטה בדבר ביטול שירותים שמירה ברוב של 13 נגד 12. בעקבות זאת, דרש יצחק בר כהן, בעל דירה בבית, להודיע אסיפה כללית שלא מן המניין

שלב בקשתו הטרפו 1/3 מבני הדירות בבית. הנציגות המכנהת סירבה להוציא אסיפה, וחלף זאת ביצעה הצבעה אלקטרונית בה התקבשו כל בעלי הדירות בבית להשיב האם הם מבקשים להמשיך בשירותי השמירה או לחודל. בעקבות החלטת רוב בעלי הדירות בבית בהצבעה האלקטרונית להמשיך בשמירה, המשיכה הנציגות לשכור שירות שמירה.

9. בקרב בעלי הדירות נתנו הסכמה להמשיך שכירת שירות שמירה קיימים בעלי דירות מבוגרים עם עובדים זרים שככל אינם מבינים על מה הוחתמו, וכן קיימים בעלי דירות שהוטעו לחשב שתקנו בבית המשותף מחיבר שירות שמירה בבית.

10. לאחרונה הסכימה הנציגות המכנהת העלה את השכਰ המשולם לחברת השמירה ללא שכונסה אסיפה כללית ולא שהתקבלה לכך הסכמת בעלי הדירות בבית.

11. מעולם לא התקבלה החלטה כדי לשכירת שירות שמירה בבית. יתרה מכך, אין מחלוקת כי בהמשך צומצם הייקף השירותים והאף התקבלה החלטה על ביטול שירות השמירה. ייקור שירות השמירה אף הוא חייב לקבל החלטה חדשה, וזה מעולם לא התקבלה.

12. לאור הוראת סעיף 12(ב) לתקנון המקרקעין, התשכ"ט-1969 (להלן: "חוק המקרקעין") לא ניתן לחיבר בעל דירה לשאת ב"חוובות או תשומות מסווג או שייעור שלא פורשו בפרק ו' לחוק המקרקעין, תשכ"ט-1969, או בתקנון זה, או המשנה את זכויותיו... אלא אם הסכים לה".

13. הפרשנות שנوتנתה הנטבעה לסעיף 58 לחוק המקרקעין חורגת מ-די' אמותיו. יש לפרש את הסעיף ברוח התקופה באופן שייקבע כי התקנת מערכות אלקטרוניות חדשות, דוגמת אינטראקטום, ציפים, מחסומים חשמליים ומצלמות אבטחה ייתרו את הצורך בשמירה, באופן שהשמירה אינה מהויה עוד "החזקת תקינה" היות שהיא לא נדרשת לצורך "שמירה על מצבו של הרובש המשותף כפי שהיא בעת גמר הבניה". שומר חסר מעש היושב בכניסה לבית, מחלק עיתונים ושומר על חבילות אינו נכנס להגדירה זו.

14. במדינת ישראל ובאזור המגורים בו מצוי הבית לא קיים נוהג בעניין השמירה, מכל מקום, אפילו התבגש יש לבחון נחיצותו לנוכח הטכנולוגיה המתקדמת בבית, ובעלי הדירות בבית היו רשאים להביא לסויומו, לא כל שכן שעשה שמדובר בעלות גבוהה כמחצית מימי השם (כ-300 ל' לחודש), כפי שאכן עשו בשנת 2015. משנת קבלתה בשנת 2015 החלה בנסיבות מיוחדות על ביטול שירות השמירה הרוי שהנוהג בא אל קיצו. קבלת החלטה חדשה בעניין חיברה קבלת הסכמה של כל בעלי הדירות בבית בהתאם להוראת סעיף 12(ב) לתקנון המקרקעין.

15. לפיכך, יש לקבוע כי הנובעת אינה רשאית לחיבר את בעלי הדירות שלא נתנו הסכםם לשאת בעוליות השמירה, ויש לחיבת להסביר לתובעים את הסכומים אשר שולמו על ידם בגין שירות השמירה החל מיום 8.8.2021.

תמצית טענות ההגנה -

16. מקצת התובעים אינם בעלי דירות בבית אלא שכרים.
17. סעיף 58 לחוק המקרקעין קובע כי בעלי הדירות בבית חייבים להשתתף בהוצאות הדורות לאחזקתו התקינה ולניהולו של הרכוש המשותף ולהבטחת השירותים המבוקשים על פי דין או המקובלים על פי נהוג. היות שבבית מסוא היליך קיימת שמירה מיום הקמתו, יש לראות בשירותי השמירה "נוהג מקובל" ולהשיט הוצאות השמירה על כלל בעלי הדירות בבית.
18. אין קיבל את טענת התובעים כי העלאת התשלום בגין שירות השמירה מהויה "החלטה לעניין התקשרות עם מתחזק" הטעונה החלטה של בעלי הדירות שיוטר ממחצית הרכוש המשותף צמוד לדירותיהם, כי אם עדכון תנאי ההתקשרות המתמשכת והתאמתם לתנאים הכלכליים המשתנים.
19. אין רלבנטיות לשאלת האם שירות השמירה הם הכרח או מותרות, בבית מסוא היליך נהוגים שירותים שמירה מיום הראשון, קרי, כ- 36 שנים, יש לכבד את החלטת רוב בעלי הדירות באסיפות הכלליות החזרות בהן הוחלט להוtier את שירותים השמירה על נסם.
20. התובעים רכשו דירותיהם ביודעם כי בבית נהוגים שירותים שמירה. שירותים השמירה נקבעו בתנאי ע"י הקובל בחוזי המכר הראשונים ומאז ועד היום מסופקים בבית ברצף.
21. תמורה הtmpקודות התובעים בנושאי חלוקת העיתונים ושירות החבילות עבור הדירות כאשר אלו מהווים חלק של מעבודת השומר, וגם חלק מההתובעים נמנים עם הדירות המקבלים עיתונים או חבילות מהשומר. בין תפקידיו השומר נכללים השירותים הבאים: הוא הראשון להבחן בתקלות המתרחשות במערכות הבית, והראשון להזעיק את הנציגות או את נוtier שירותים התחזקה מהSEMBIA לكيור משך התקלה; הוא מהויה כתובת ראשונה ומייניה לכל בעיה בה נתקל דייר; כל המצלמות מוקרכנות על מסך המציג במעמד השומר.
22. שירותים השמירה מעולם לא בוטלו שכן אמם התקבלה ביום 19.3.15 ההחלטה על ביטול שירותים השמירה, אך החלטה זו התקבלה ברוב זנich של 12 נגד 11 מצביעים, והוא יצרה מהומה רבה, בעיטה שלחה ביום 13.5.15 הנציגות המכחנת, בראשות טובע מס' 1, טופס הצבעה בדואר האלקטרוני לכל בעלי הדירות בבית פעיל בה התקבשו להצביע بعد הוterrת שירותים השמירה או בעד ביטולם. ביום 19.5.15 עדכנה נציגות הבית את בעלי הדירות כי רוב בעלי הדירות בבית הצבעו בעד הוterrת השירותים, והנושא ירד מסדר היום.
23. שלא כפי הנטען ע"י התובעים, לא הוטלה על בעלי הדירות בבית כל חובה חדשה כאמור בסעיף 12(ב) לתקן המציג, ועל כן לא נדרשה הסכמתם. מדובר "בהזאה להבטחת שירותים המקובל על פי הנהוג", כאמור בסעיף 58 לחוק המקרקעין ועל כן לא נדרשת החלטה של האסיפה הכללית או הסכם כל

מס' תיק: 8/87/2022

מפקח על רישום מקרקעין
בسمכות שופט בית משפט שלום
לפי סעיף 74 לחוק המקרקעין

בעלי הדירות בבית. החוזה החדש שנחתם בין חברת האחזקה אינו אלא עדכון עלות שירותי השמירה המתמשכים.

24. שמורה לכל בעלי הדירות בבית, לרבות לתובעים, הזכות לשנות את הכללים הנוהגים בבית, אך הדרך להשגת מטרתם היא בשכנוע ובגיטס רוב בעלי הדירות בבית לרعيונותיהם, מה שאינו מצוי באמצעותם של התובעים.

25. השאלה העומדת לדין אינה סבירות או נחיצות או כדאיות כלכלית של השירות כי אם סמכותה של הנזיגות לחייב את כל בעלי הדירות בתשלום עבור שירות השמירה. המשנה לשאלת זו צריכה להיות על בסיס הנתונים הבאים: השמירה בבית קיימת ללא הפסקה מיום אכלוסו של הבית ולמעלה מ- 36 שנים, באופן שהוא "נוהג מקובל"; שני שליש מבעלי הדירות בבית מעוניינים להמשיך בשירותי השמירה במתכונתה הנוכחית כפי שבא לידי ביטוי במספר הצבעות שנערכו באסיפות כלליות בעניין; סעיף 58 לחוק המקרקעין מחייב כל בעל דירה בבית לשאת חלקו היחסי בהוצאות תחזוקת הרכוש המשותף להבטחת שירותים המחויבים על פי דין או על פי הנוהג.

26. ביום 29.6.2022 התקיים דין מוקדי בתיק במהלך הגיעו הצדדים למוסכמות ביחס לעובדות הבאות: השומר מניח עיתונים בبوكSIDER לדי הדלותות; השומר מקבל חבילות עבור הדיירים ושותם עליהם עד לאיסוף; השומר מבצע סיורים בחניות; מחיר השמירה עלה לפני השנה אך סכום הגיבה החודשית לא עלה בעקבות כך; ביום 19.3.15 התקבלה החלטה המבטלת את השמירה ולאחריה ה壯תעה הצבעה אלקטרוני של כל בעלי הדירות בבית בה הוחלט על ביטול ההחלטה, קרי, על המשך שירותים שמירה, ראו עמי 4 ו-5 לפרטוקול הדיון מיום 29.6.22. הצדדים הסכימו לוותר על הבאת ראיות בתיק, ועל כן התקיק נקבע לסייעם טענות בכתב ולאחוריו לממן פסק דין.

27. הצדדים הגיעו סימומי טענות בהם חזרו על טענותיהם בכתב טענותיהם, וכעת נותר לי להזכיר שאלה שבמחלוקת.

28. דין והכרעה

אקדמי ואצין כי דין התביעה להידחות, כפי שיפורט ויונמק להלן.

29. החובה לשאת בהוצאות תחזוקת הרכוש המשותף-

30. סעיף(א) לחוק המקרקעין קובע את חובתו של כל בעל דירה לשאת בהוצאות האחזקה התקינה של הרכוש המשותף: "בעל דירה חייב להשתתף בהוצאות הדורשות להחזקתו התקינה ולניהולו של הרכוש המשותף ולהבטחת שירותים המחויבים על פי דין או המקובלים על פי הנוהג... לעניין זה 'החזקת תקינה' - שמייה על מצבו של הרכוש המשותף כפי שהיא בעת גמר הבנית לרבות שיפורים שבוצעו בו לאחר מכון בהסכם בעלי הדירות". (הדגשה שלי ויל').

31. המחוקק לאמנה רשימה סגורה של רכיבי הוצאות שבעל דירה חייב להשתתף בעלותיהם, אלא קבע עקרונות שלאורם אמורה להיבחן כל הוצאה אותה נדרש בעל דירה לשלם. מסעיף החוק עולה

כי כל בעלי הדירות מחויבים לשאת בהוצאה שיש לה זיקה לרכוש המשותף - בין אם היא קבועה בדין ובין אם היא עניין **שboneg**, ובבד שנוועדה להחזקתו התקינה ולניהולו של הרכוש המשותף, כפי שהיא בעת גמר הבניה. לעומת זאת, הוצאה שהייתה מקובלת במשך שנים, אך לא נועדה להחזקת תקינה של הרכוש המשותף - לא יהולו עליה דיני הבתים המשותפים.

שירותים המקבילים על פי הנוהג-

32. לבית נרשם תקנון מוסכם בשנת 1994. עיוון בתקנון המוסכם שנרשם מעלה כי הוא אינו כולל התיאصطות כלשהי לתחזוקת הרכוש המשותף בכלל או לשירותי השמירה בפרט.

33. בסעיף 3 לתקנון שנרשם נקבע כי "תקנון זה לא בא **אלחליף את התקנון המצוין אשר בתוספת לחוק המקרקעין תשכ"ט-1969**, אלא להשלים עניינים **ספקטיביים האופייניים לבניין והוראות התקנון המצוין יש לראותן כוללות גם הון בתקנון זה**", ועל כן נהיר כי התקנון המצוין חל על הבית.

34. הגם שהנושא לא הוסדר בתקונו המוסכם של הבית, אין מחלוקת כי שירותי השמירה נוהגים בו מיום שהוקם, קרי 36 שנים. הנتابעת טענה, והתובעים לא הצביעו, שהשמירה במבנה נקבעה כתנאי על ידי החברה הקבלנית בחזוי הרכישה של הרוכשים המקוריים, וכי בשנתיים הראשונות מיום הקמת הבית, שירותי השמירה סופקו על ידי הקובלן במימון של בעלי הדירות, ולאחר מכן נרכשו על ידי נציגות הבית אשר מספקת אותם בraq עד כה.

35. אמנם נטען ע"י התובעים, ולא הוכח ע"י הנتابעת, כי בשנת 2015 התקבלה באסיפה הכללית החלטה המבטלת את שירותי השמירה, אך הצדדים הסכימו על כך שדה פקטו שירותי השמירה מעולם לא הופסקו.

החזקת תקינה-

36. "החזקת תקינה", כפי שביאר המחוקק, מתייחסת לשמירה על הרכוש המשותף של הבית כפי שהוא בעת גמר הבניה – הן מבחןת מצבו הפיזי כגון שירותים גינון, ניקיון, תחזוקת מעליות וכו', והן לדרכ ניהולו. שירותי השמירה, במקרה דנן, באים לדידי בגדרי הוצאות הדורשות "לניהולו של הרכוש המשותף".

37. ראו לעניין זה, דבריו של בכ' השופט דרורי בע"א (מחוזי י-ט) 4329/03 וינברג נ' נציגות הבית המשותף ברחוב אוסישקין 21, ירושלים (נבו, 23.3.2004):

"סביר>Anyi, כי אכן רק מקרה קיצוני של הוצאה גבוהה, כמו התקנת מעליות, נמנה על הקטגוריה המחייבת הסכמה פה אחד. כל הוצאה אחרת במהלך ניהול הבניין, הקיימים עשרות שנים. נמצא בד' אמותה של הוראת סעיף 58(א) לחוק המקרקעין הנ"ל, ובמקרה זה די בהחלטות רוב, כאמור בסעיף 12(א) לתקנון המצוין... מעבר לצורך אוסף, כי בימינו, אם תחיליט אסיפה כללית, ברוב דעתות בלבד, להתקין דלת חיצונית עם אינטראком, מטעמי בטיחון, אף שדבר זה לא היה בעבר,

חייב הדבר גם את בעלי דירות המיעוט. אין לאפשר לבעלי דירות אלה הטלת וטו על הוצאה מסוג זה או העמתה ההוצאה רק על מי שהציבו בחיוב באוֹתָה אֲסִיפָה כָּלִילִית.

38. לאור המקובל לעיל, קובעת אני כי שירות השמירה בבית המשפט בבחינת הוצאות הדרישות להחזקתו התקינה של הרכוש המשותף ביחס לשירות המקובל על פי הנוהג אשר יושם להכה מעשה מעט גמר הבניה ועד עתה.

39. במקרה דנן, התובעים בדעה כי שירות השמירה הניטנים על דרך של איוש עדמת שומר במבאות הכנסתה לבית אינם נוחים עוד לאור השירותים הטכנולוגיים שהפתחו במהלך השנים. לטענותם, לאור עלותם הכספיות הגבוהה של שירות השמירה, 300 ש"ח לחודש וכמחצית ממיסי הועד), שירותים אלה הינם בבחינת "חוב או תשלום מסווג או שיעור שלא פורש" בחוק זה, ומשכך, אין להמשיך ולהייבם בעלות זו ללא הסכומות. הנتابעת, לעומת רואה בהימצאות שומר במבאות הבית נוספת נחוצה לביטחונם האישי של הדיירים, ואני רואה בתשלום עבור שירות זה כתשלום חריג הדורש הסכמה מלאה של כל בעלי הדירות. לטענתה, די בהחלטה שהתקבלה ברוב רג'il של האסיפה הכללית.

40. אטעים כי לא מצאתי כי על שירות השמירה הניטנים לבית חל סעיף 12(ב) לתקנון המצווי, הקובל כי: **"החלטה המטילה על בעל דירה חובות או תשלום מסווג או שיעור שלא פורש בפרק ו' לחוק המקרקעין, תשכ"ט-1969, או בתקנון זה, או המשנה את זכויותיו לא יהיה לה תוקף לגבי אותו בעל דירה אלא אם הסכמים לה."**

41. בהתאם להוראת סעיף זה, החלטת האסיפה הכללית שענינה חיוב בעל דירה בתשלום מסווג או בשיעור שלא נקבע בהוראות פרק ו' לחוק המקרקעין, מהיב הסכמת את בעל הדירה. (הדגשה שלי יי"ל).

42. משנקבע בסעיף 58 לחוק המקרקעין כי חלה על כל בעלי הדירות בבית חובה לשאת בתשלום הוצאות תחזוקת הרכוש המשותף ביחס להוצאות החלות על הבית על פי נוהג, מילא אין מדובר בתשלום מסווג או בשיעור שלא נקבע בפרק ו' לחוק המקרקעין, כאמור בסעיף 12(ב) לתקנון המצווי, ועל כן לא נדרש הסכמת כל בעלי הדירות בבית.

הזרך לקבל החלטות בנוגע לשירותי השמירה-

43. מכוחה של הוראת סעיף 5(א) לתקנון המצווי, סמכות האסיפה הכללית לקבוע, בין היתר, את דרכי ניהולו של הרכוש המשותף וההוצאות הקשורות בכך: **"בעלי דירות יקיימו אחת לשנה אסיפה כללית לשם קביעת דרכי ניהולו של הרכוש המשותף והשימוש בו, קביעת הוצאות הכרוכות בכך, מינוי נציגות, אישור החשבונות והסדר העניינים האחרים הנובעים מהתכניות בבית המשותף."**

44. הצדדים חולקים ביניהם בשאלת האם קיימת החלטה שרירה וקיימת של האסיפה הכללית לשכירת שירותים שמירה בבית. התובעים טוענים כי ביום 19.3.15 התקבלה ההחלטה הכללית לבטל את

שירותי השמירה והחלטה זו בעינה עומדת, שכן לא ניתן לראות בה הצבעה האלקטרונית שהתקיימה ביום 19.5.15 החלטת אסיפה כללית. הנتابעים מצדם טוענים כי אכן ביום 19.3.15 התקבלה החלטת אסיפה כללית המבטלת את שירותי השמירה, אך יש לראות בה הצבעה האלקטרונית מיום 19.5.15, בה נטו חלק כל בעלי הדירות בבית, תחליף חוקי ומחייב לאסיפה הכללית.

45. בחלוקת זו דעתנו כදעת התובעים. ההחלטה בדבר חידוש שירותי השמירה כמו גם ההחלטה בדבר ביטול ההחלטה המבטלת את שירותי השמירה צרכות היו להתקבל באסיפה הכללית כפי שמורה סעיף 5(א) לתקנון המצוין ולא בהצבעות אלקטронיות או אחרות, שכן מטרת קיום אסיפה כללית היא מתן אפשרות לבעלי הדירות בבית להשמע עמדתם ולשכנע את יתר בעלי הדירות בבית לתמוך בה. ואולם, בנסיבות תיק זה, אף אם לא נרכחה הצבעהandan, מרבית בעלי הדירות אישררו בדיעד את ההחלטה שהתקבלה בהצבעה האלקטרונית ע"י עצם התשלום לנציגות בעבר שירותי השמירה מאז שנת 2015 ועד למועד הגשת התביעה או בסמוך לכך, והדבר מרפא את הפגם שנפל באופן קובלת ההחלטה בדבר ביטול ההחלטה על ביטול שירותי השמירה, וראו בעניין את ע"א (ת"א) 1350/06 דע סעיפים נכיסים (1996) בע"מ נ' ניהול בית גבר (99) בע"מ (נבו, 6.11.2006).

46. זאת ועוד, הנتابעת טענה בסיכוןיה, והנתבעים לא הצביעו, כי הרוב המוחלט של בעלי הדירות שילמו לנציגות את הוצאות תחזוקת הרוכש המשותף לרבות בגין שירותי השמירה מה שמהווה אישור להחלטה בדבר חידוש שירותי השמירה.

47. אצינו כי הנتابעת טענה בסעיף 9 לסיכוןיה כי "רוב של שני שליש בעלי הדירות בבניין מעוניינים בהמשך השמירה במתכונתה הנוכחיות. עניין זה בא לידי ביטוי כבר מספר פעמים בהצבעות שנרכזו בנדון באסיפות דיירים שונות". מאחר שהצדדים ויתרו על הבאת ראיות בתיק, לא הוגש פרוטוקולים של אותן אסיפות כללו ומשמעותם אין לי היכלים לקבוע אם אכן כן.

48. עוד אצינו, כי אין מניעה כי בעלי דירות בבית ייפנו כוחם של מי מטעם להצביע בשם באסיפה הכללית, לרבות בנושא השמירה, וב惟 שכתב הראה יצוין באופן מפורט בעבר מה ניתנו ייפויי הכוח (להבדיל מיפויי כוח כללי גורף).

סמכות הנציגות לחותם על חוזה חדש בעניין שירותי השמירה

49. סעיף 69 לחוק המקרקעין התשכ"ט-1969 קובע כי: "הנציגות תשמש מושעה של כל בעלי הדירות בכל עניין הנוגע להחזקתו התקינה ולניהולו של הבית המשותף, והוא זכאית בעניינים אלה להתחשך בחזים ולהיות צד בכל הליך משפטי ובכל מסא ומתן אחר בשם כל בעלי הדירות".

סמכויות הנציגות הובחרו היבט בהלכה שנפסקה בע"א 98/98 נציגות הבית המשותף רחוב רבי עקיבא 77, לוד נ' קדמת לוד בע"מ, פ"ד לו(2) 21, 24 (1981) כדלהלן:

"מהוראות החוק והתקנו עולה כי נציגות הבית המשותף הנבחרת על ידי האסיפה הכללית של בעלי הדירות בבית המשותף, היא הגוף המבצע של הבית המשותף, שמתפקידו לטפל בכל

הענינים הרכויים בתחום המשותפים לכל הדיירים. מטיבם הדברים הכוונה לניהול הפנימי והשוטף של הבניין, ובעיקר בכל הנוגע לרכוש המשותף, אופן השימוש בו, החזקתו התקינה, ביצוע תיקונים בשעת הצורך, גיבית הוצאות הפעלה השונות וכדומה".

50. בנסיבות המקירה דין, חידוש חוזה עם החברה המספקת שירותים שמירה נכלל בענינים בהם רשאית הנציגות לחותם על חוזים לשם ניהול התקין של הרכוש המשותף, אף אם השכר המשולם עפ"י אותו חוזה גבוה במעט מהחוזה שקדם לו. באופן דומה הנציגות אינה צריכה לקבל את אישור בעלי הדירות לתשלום חשבונות חשמל או מעליות שעלה שהმהירם המשולמים בגין בעלייה סבירה, שכן עסקין בהחלטה שענינה ניהול הרכוש המשותף. הסמכות לקבל החלטה מסווג זה הייתה נתונה לנציגות הבית כדי שאחריאת להחזקתו התקינה, ולא היה צורך בהחלטת האסיפה הכללית לעניין זה. מכל מקום, על אף סמכותה של הנציגות לקבל החלטה כגון זו כינסו בעלי הדירות בבית אסיפה כללית בהណון הצורך בהמשך קיומה של השמירה בבית.

51. סבורני, כי ככל שהתובעים סבורים כי השמירה אינה נחוצה עוד, או כי השומר אינו מבצע את תפקידו כהלכה, אז מוקמה של הביקורת בפורום האסיפה הכללית של בעלי הדירות. שעה שהאסיפה הכללית החלטה ברוב קולות לאשר את שירותים השמירה, (ה גם שהחכבה נעשתה באופן מקוון באמצעות הדואר האלקטרוני), הרי שההחלטה שיררה וקיים, ואין זה מתקיים של המפקח על רישום מקרקעין להתערב בה, קל וחומר כאשר עסקינו בתחוםו סובייקטיבית שלא ניתן לעורר עליה. בעניין זה דעתנו הנtabעת משעה שנקבע כי ההחלטה בדבר נטילת שירותים השמירה התקבלה דין אין עוד מקום שادرש לשאלת האם קיימת נחיצות של שירותים שמירה בבית, שכן עניין הוא לבעלי הדירות לענות בו.

סוף דבר-

52. משקבודי כי האסיפה הכללית מוסמכת לקבל החלטה בעניין שירותים השמירה, וכי דין של שירות זה-condין כל הוצאה שבעל הדירות בבית המשותף צרכים לשאת בה, כאמור בסעיף 58 (א) לחוק המקרקעין, ומשאררו בעלי הדירות בבית בהתוגנותם את החלטות בעלי הדירות בהחכבה האלקטרונית דין התביעה להידוחות. הנtabעת רשות להמשיך ולגבות תשלוםיהם בגין הוצאות שירותים השמירה, ועל התובעים לשאת בחלוקת היחסי בעליות אלה.

53. לעומת מהדרוש אצין כי בהתאם להוראות סעיף 5(א) לתקן המצווי חייבים בעלי הדירות בבית לכנס אסיפה כללית אחת לשנה לשם קביעת דרכי ניהול הרכוש המשותף, ובהתאם לסעיף 9(ב) לתקן המצווי רשיי בעל דירה להוציא נושא לסדר יומה של האסיפה בתנאים שפורטו בסעיף. לאור האמור, התובעים יהיו רשאים להעלות את נושא השמירה להחכבה חוזרת באסיפה הכללית הבאה אותה תועיד הנtabעת תוך שנה ממועד האסיפה הכללית الأخيرة, וככל שיוחלט ברוב קולות על הפסקת שירותים השמירה תחייב החלטה זו את בעלי הדירות.

הוצאות היליך-

מפקח על רישום מקרקעין
בسمכות שופט בית משפט שלום
לפי סעיף 74 לחוק המקרקעין

54. נקודת המוצא בפסקת הוצאות, היא כי בעל דין שזכה בהליך, יזכה בהוצאות שהוצאה לשם קידום ההליך, כאשר הדבר נועד למונע חסרו כיס של הזוכה, להרטייע תובעים בכוח מנקיית הליכי סרק ולעוודד נתבעים בכוח להימנע מהtagוננות סרק, כאשר העיקרונו הוא שההוצאות המשפט הנפסקות צרכיות להיות מידתיות להליך עצמו ולמהותו (ע"א 9648/16 אורהייטק GIS בע"מ נ' ח' אבטון משרד עורכי דין, פסקה 67 (נבו, 28.2.2018; רע"א 7650/20 פאירפלאי בע"מ, פסקאות 9-11 (נבו, 28.12.2020)).

55. תקנה 151(א) לתקנות סדר הדין האזרחי התשע"ט-2018 (להלן – "התקנות") קובעת כי תכילת חיוב בעל דין בהוצאות היא "לשפות את בעל הדין שכגד על הוצאותיו בהליך בתיחס בתוצאותיו, בנסיבות שנדרשו לניהולו ובהתנהלות בעלי הדין". במסגרת שומת הוצאות נדרשת הערכה הדיוונית לבטא את "היאזון הרاوي שבין הבטחת זכות הגישה לערכאות, הגנה על זכות הקניין של הפרט ושמירה על שוויון בין בעלי הדין" (תקנה 151(ב) לתקנות).

56. תקנה 152 לתקנות קובעת כי: בתום הדיון יפסוק בית המשפט הוצאות סבירות והוגנות, זולת אם מצא שקיים טעמים מיוחדים שלא לחיב בהוצאות כאמור. כלומר, ברירת המחדל היא פסיקת הוצאות, ורק אם קיימים טעמים מיוחדים, לא ייפסקו הוצאות.

57. ובמיוחד לענייננו – לאחר ש核实תי את מכלול השיקולים הרלוונטיים כמפורט לעיל, לרבות את העובדה שהנתבעת לא הייתה מיוצגת ולא הוצאה הוצאות כלשהן למעט שכר בטלת נציגי הנציגות, אני מחייבת את התובעים, ביחיד ולהזוד, בהוצאות הננתבעת בסך כולל של 1,200 ל"ה בעבור שכר בטלת נציגי הנציגות בגין התיצבותם לדין אחד ובגין כתיבת כתבי הטענות.

58. סכום שלא ישולם בתוך 30 ימים kểلت פסק דין יישא הפרשי הצמדה וריבית כחוק מיום הגשת התביעה (16.2.22) ועד לתשלום המלא בפועל.

ישלח לצדים
ניתן היום ב' באב תשפ"ב (29.8.22) בהיעדר הצדדים.

על ליבובי
מפקח על רישום מקרקעין